

شایرک

شماره دوم | یکشنبه ۱۳ مهرماه ۱۴۰۴

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین‌المللی
فیلم‌های کودکان و نوجوانان

بازدید حامد جعفری، دبیر جشنواره از سینماها

دیدار در نقطه طلایی سینما

صفحه ۲

بازدید حامد جعفری، دبیر جشنواره از سینماها

دیدار در نقطه طلایی سینما

حامد جعفری، دبیر سی‌وهفتمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، در روز اول اکران فیلم‌های بخش مسابقه، از سینما ساحل و سینما چهارباغ بازدید کرد.

جعفری پس از پایان نمایش فیلم‌های روز نخست وارد سینما ساحل شد و دقایقی با تماشاگران جوانی که در این دوره وظیفه داوری آثار را نیز برعهده دارند، گفت‌وگو کرد.

دبیر جشنواره پس از حضور در سالن محل اکران فیلم و گفت‌وگوی صمیمانه با داوران و خبرنگاران نوجوان، به چهارباغ، یکی دیگر از سینماهای اصلی نمایش‌دهنده آثار جشنواره سی‌وهفتم، رفت.

مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی سپس از گذر چهارباغ نیز بازدید کرد. در این گذر، هر روز از ساعت ۱۶ برنامه‌های ویژه فرهنگی و هنری برگزار می‌شود.

شماره دوم

یک‌شنبه ۱۳ مهرماه ۱۴۰۴

نشریه روزانه سی و هفتمین

جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

۲ **شایرک**

سرمقاله

صدای کودکان، آینه‌ای برای بزرگ‌سالان

آرش معیریان

«فیتله و ماه‌پیشونی» در سینماهای این شهر حضور داشتیم؛ زمانی که هنوز پخش فیلم‌ها به‌صورت آنالوگ بود و شور و شوق تماشاگران، فضایی بی‌نظیر خلق می‌کرد. پارسال هم با فیلم «بامبولک» در همان سالن‌ها، آن خاطرات خوش دوباره زنده شدند. با اینکه روزهای نخست جشنواره است، اما حس می‌کنم همان نشاط و سرزندگی با وجود همه محدودیت‌ها هم‌چنان در این فضا جریان دارد. هر آن‌چه به دنیای کودکان تعلق دارد، پر از شور، شادی و خاطره است و هر دوره از جشنواره، جایگاه ویژه خود را در قلب ما می‌سازد.

اما فراتر از خاطره‌ها و فیلم‌ها، نکته مهمی وجود دارد؛ پیام من در این سرمقاله، نه برای کودکان، که برای بزرگ‌سالان است. کودکان امروز ما، برخلاف تصور رایج، نه تنها کم‌تجربه نیستند، بلکه به‌مراتب باهوش‌تر، خلاق‌تر و برخوردار از ناخودآگاهی جمعی‌اند که از تجربه‌های نسل‌های پیشین به آن‌ها به ارث رسیده است. آن‌ها در زمانی کوتاه، آن‌چه را ما در سالیان طولانی درک می‌کنیم، به‌سرعت دریافت و تحلیل می‌کنند. کودکان امروز، منتقدان هوشمندی برای ما بزرگ‌سالان‌اند. از این‌رو، نباید نظرها، پیشنهادها و حتی انتقادهایشان را به صرف سن کمتر یا تجربه محدود، نادیده بگیریم. نگاه آن‌ها، حرف‌هایشان و اصلاحاتی که پیشنهاد می‌دهند، می‌تواند ما را به‌روز کند، اصلاح کند و به ما کمک کند تا خودمان را بهتر بشناسیم.

سینمای کودک و نوجوان، همواره آینه‌ای از نشاط، خلاقیت و دنیای رنگارنگ کودکی بوده است. اما نگاهی به جشنواره امسال نشان می‌دهد که تولیدات سینمایی این حوزه، تحت تأثیر شرایط اجتماعی و سیاسی، با کاهش چشم‌گیری نسبت به سال گذشته مواجه شده است. سال گذشته، تنوع و تعداد آثار ارائه‌شده در جشنواره، نویدبخش پویایی این سینما بود، اما امسال، محدودیت‌ها سبب شده تا تعداد فیلم‌ها برای جشنواره‌ای با این اهمیت، چندان قانع‌کننده نباشد.

باین‌حال، سینمای کودک چیزی فراتر از آمار و ارقام است. هر کسی کودک درون خود را دارد؛ کودکی که بسته به میزان توجه، احترام و ارزشی که برایش قائل می‌شویم، می‌تواند زنده و پویا باقی بماند. در ۵۴ سالگی، هم‌چنان احساس می‌کنم کودک درونم پرشورتر و زنده‌تر از وجود بزرگ‌سالم است. مرور خاطراتم از جشنواره‌های کودک و نوجوان، به‌ویژه در شهر زیبای اصفهان، همیشه برایم شیرین بوده است. یادم می‌آید در سال ۹۰، با فیلم

زیبا صدایم کن در یک سانس

فیلم سینمایی «زیبا صدایم کن» به کارگردانی رسول صدرعاملی، امروز تنها سانس اکران خود را در جشنواره پشت سر گذاشت. این فیلم که تا چندی پیش روی پرده سینماها بود، در جشنواره فیلم کودک و نوجوان در یک سانس به نمایش گذاشته شد و داوران کودک و نوجوان به تماشای این فیلم نشستند. «زیبا صدایم کن» نخستین بار در بخش سودای سیمرغ چهل‌وسومین دوره جشنواره فیلم فجر به نمایش درآمد و موفق شد سیمرغ بلورین بهترین فیلم را دریافت کند و به عنوان فیلم برگزیده منتقدان و نویسندگان ماهنامه فیلم انتخاب شود و در اکران هم موفق بود.

داستان این فیلم براساس رمان «زیبا صدایم کن» اثر فرهاد حسن‌زاده و درباره پدر دختری نوجوان به نام خسرو است که به‌اجبار در آسایشگاه روانی بستری است و سال‌های زیادی را در فکر دخترش، زیبا، سپری کرده. روز تولد ۱۶ سالگی زیباست و خسرو نمی‌خواهد از این روز ساده بگذرد... این فیلم برای مخاطب نوجوان در جشنواره فیلم کودک به نمایش گذاشته شد، اما داوران کودک هم به تماشای آن نشستند. رسول صدرعاملی یکی از معدود کارگردانان سینمای ایران است که چندین فیلم را برای مخاطب نوجوان کارگردانی کرده و هم‌چنان معتقد است چنین فیلم‌هایی لازمه سینمای ایران و مخاطبان آن در هر سنی هستند.

ژولیت رضاعی، بازیگر نوجوان، برای اولین بار جلوی دوربین این فیلم رفت و برای بازی در نقش اول زن، نامزد دریافت سیمرغ شد. امین حیایی هم در جشنواره فیلم فجر سال گذشته، نامزد دریافت سیمرغ بازیگر نقش اول مرد شد. مازیار هاشمی، تهیه‌کننده این فیلم، در اختتامیه این جشنواره، سیمرغ بلورین بهترین فیلم را دریافت کرد.

معرفی داوران بخش مسابقه جشنواره

خاطره‌سازانِ کودکان‌ها، آثار را داوری می‌کنند

هنرهای دراماتیک دانشگاه هنر است که در فیلم‌هایی چون «دزد عروسک‌ها»، «سفر جادویی» و... ایفای نقش کرده و برنده سیمرغ بلورین جشنواره فیلم فجر است.

سامان احتشامی موسیقی‌دان، آهنگ‌ساز و نوازنده پیانو، برای آثاری چون «شازده کوچولو»، «رستگاری در هشت و بیست دقیقه» و... آهنگ‌سازی کرده است.

محمد بحرانی بازیگر، عروسک‌گردان، صدایشه و مجری برنامه‌های مختلف، صدایشیگی شخصیت‌های عروسکی جناب خان، آقای همساده، بیعی و... را بر عهده داشته است.

مهدی جعفری کارگردانی است که در حوزه نوجوانان فیلم سینمایی «یدو»، «بیست‌وسه نفر» و... را ساخته است که «یدو» از جشنواره سی‌ونهم فیلم فجر جایزه بهترین فیلم را از آن خود کرد.

آرش معیریان مدرس دانشگاه، کارگردان و تدوین‌گر است و در حوزه کودکان، فیلم‌هایی همچون «فیتله و ماه‌پیشونی» و... را کارگردانی کرده است.

این هنرمندان هشت فیلم سینمایی راه‌یافته به بخش مسابقه جشنواره فیلم کودک و نوجوان را داوری خواهند کرد.

اسامی داوران فیلم‌های بخش مسابقه بلند داستانی سی‌وهفتمین جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان اعلام شد.

آریتا حاجیان، سامان احتشامی، محمد بحرانی، مهدی جعفری و آرش معیریان داوری آثار بخش مسابقه فیلم‌های بلند داستانی جشنواره را برعهده دارند.

آریتا حاجیان فارغ‌التحصیل لیسانس بازیگری و کارگردانی تئاتر از دانشکده

سوینا دو فیلم جشنواره را برای نابینایان

توضیح دار کرد

فیلم‌های سینمایی «دختر برقی ۲» و «شهر آرزوها» برای مخاطبان نابینا در جشنواره توضیح‌دار شد. گروه سوینا در سومین همکاری با جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، نسخه ویژه نابینایان دو فیلم این جشنواره را مناسب‌سازی کرد. فیلم‌های سینمایی «دختر برقی ۲» به کارگردانی حسین قناعت و «شهر آرزوها» ساخته محمدمتین اوجانی با صدای عرفان ابراهیمی، بازیگر تئاتر و سینما توضیح‌دار شد.

تایرک

نشریه روزانه سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

۳

شماره دوم

یک‌شنبه ۱۳ مهرماه ۱۴۰۴

با رسالتی که سال‌هاست در مسیر آن گام برمی‌دارد؛ ساختن جهانی شادتر، خیال‌انگیزتر و انسانی‌تر برای فرزندان این سرزمین که با حضور مجری محبوبی چون امینی به تجربه‌ای جذاب‌تر تبدیل می‌شود.

سارا روستاپور، نامی آشنا برای نسلی از کودکانی است که با صدای گرم، نگاه مهربان و اجراهای دل‌نشین، دنیای تلویزیون را به بخشی از خاطرات شیرین کودکی‌شان بدل کرده‌اند. روستاپور نه تنها مجری، بلکه روایت‌گر لحظه‌هایی است که لب‌خند و خیال را به چهره نسل‌های مختلف کودک هدیه داده است.

او خیلی زود با عنوان محبوب «خاله سارا» در دل کودکان جا باز کرد و اجرای موفق او در برنامه‌هایی چون «رنگین کمان»، «بوی گل و آفتاب»، «کتابخانه عمو پورنگ» و مجموعه‌های دیگر، تنها نمونه‌ای از حضور پررنگش در این حوزه است.

سارا روستاپور که در جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان نیز حضوری پررنگ داشته، هنرمندی است که واژه‌هایش صمیمی‌اند. توانایی‌اش در ترکیب قصه‌گویی و بازی و ارتباط مستقیم با کودک، نشان از درک او از نیازهای ذهنی و عاطفی این گروه سنی دارد و همین ویژگی‌هاست که روستاپور را به مجری محبوبی بین بچه‌ها تبدیل کرده است. او در سی‌وهفتمین جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان هم اجرای یک برنامه را برعهده دارد.

کارگردانان و خاطره‌سازی‌هایشان

جشنواره فیلم کودک و نوجوان میزبان هنرمندانی در عرصه‌های مختلف است. از کارگردان تا بازیگر و طراح و تهیه‌کننده به این جشنواره آمده‌اند، به تماشای آثار خود و دیگران می‌نشینند و با یکدیگر به گفت‌وگو و تبادل نظر می‌پردازند. جوان‌ترها به شنیدن خاطرات آن‌هایی می‌نشینند که سال‌هاست به این جشنواره رفت‌وآمد دارند، با مخاطبان اصلی خود، یعنی کودکان و نوجوانان به تماشای فیلم‌هایشان نشستند و به پرسش‌های آن‌ها پاسخ دادند. آن‌ها در طول این سال‌ها، خاطرات جذابی از واکنش این مخاطبان نسبت به آثارشان دارند، که شنیدنش هم جالب و شیرین است. در این میان، کارگردانان بیش از دیگر هنرمندان، تجربیات به‌یادماندنی دارند، چراکه مخاطب کودک و نوجوان بی‌پرده و بدون رودربایستی توقعات و تجربیات خود را از تماشای فیلم‌ها با کارگردانان در میان می‌گذارند و بدون پرده‌پوشی، انتقادات خود را مطرح می‌کنند.

امیرشهاب رضویان، آرش معیریان و حسین قناعت از جمله کارگردانانی هستند که در این دوره از جشنواره فیلم کودک و نوجوان حضور دارند. این سه، حالا دیگر جزء فیلم‌سازان باتجربه‌ای هستند که در چندین دوره از جشنواره، با آثارشان حضور داشته‌اند، یا به عنوان اعضای هیئت انتخاب و داوری به جشنواره آمده‌اند، یا این‌که جزء مهمانان دوره‌های مختلف بوده‌اند.

این سه کارگردان، علاوه بر این‌که در سینمای بزرگسال شناخته شده‌اند، تجربیاتی هم در سینمای کودک و نوجوان دارند و برای این مخاطبان هم شناخته شده هستند. آرش معیریان جزء داوران این دوره از جشنواره است. حسین قناعت با «دختر برقی ۲» به جشنواره آمده و امیرشهاب رضویان هم یکی از مهمانان سی‌وهفتمین جشنواره فیلم کودک و نوجوان است که از روز گذشته به اصفهان آمده است.

کدام سینماگران به جشنواره آمدند

ستاره‌های مهمان

مهرماه است و موسم برگزاری جشنواره فیلم کودک و نوجوان در اصفهان. این فرصتی است برای مسافرت‌ها از نقاط مختلف کشور به اصفهان، برای شرکت در جشنواره‌ای که عرصه نمایش فیلم‌های کودک و نوجوان است. البته این‌جا فقط فیلم به نمایش در نمی‌آید؛ این‌جا عرصه‌ای است برای نزدیک شدن به دنیای کودکان، صحبت درباره آن‌ها و بررسی آثاری که از کودکان گفته‌اند. بر همین اساس است که رویاسازان برای کودکان و نوجوانان نقشی پررنگ ایفا می‌کنند، آنان مهمانان جشنواره می‌شوند، قدم در شهر می‌گذارند و با کودکان خاطراتی تازه ثبت می‌کنند.

امسال هم در جریان برگزاری سی‌وهفتمین جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان، جمعی از بازیگران و کارگردانان و چهره‌های شناخته شده سینمای کودک و نوجوان به این شهر آمده‌اند تا در کنار کودکان، از جشنواره و فیلم و رنگ و نور بگویند. در روزهایی که پاییز قدم در شهر اصفهان گذاشته، هتل کوثر محل استقرار مهمانان جشنواره، میزبان بهاره رهنما، سیاوش چراغی‌پور، شهره سلطانی، سهیل موفق، آرش معیریان، سارا روستاپور، امیرشهاب رضویان، حسین قناعت و فاطمه امینی تنها بخش از مهمانان جشنواره هستند.

بازیگران مهمان جشنواره

بازیگران نوجوان و کودک فیلم‌ها، هر کدام با امید و آرزویی به

جشنواره می‌آیند. در پی ذهن آنان نوری است که به بال‌های زرین پروانه جشنواره ختم می‌شود. آنان در فضای هتل و سالن‌های نمایش فیلم‌های جشنواره، فرصت آن را می‌یابند که با مخاطب خود به گفت‌وگو بنشینند و نظرات و دیدگاه‌های مختلف را بشنوند. در کنار بازیگران کودک و نوجوان، جمعی از بازیگران بزرگسال نیز به رسم هر سال مهمان جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان می‌شوند. در سی‌وهفتمین دوره جشنواره فیلم کودک و نوجوان، بهاره رهنما به عنوان یکی از بازیگران فیلم‌های حاضر در جشنواره، مهمان اصفهان شده است. او بازیگر فیلم سینمایی «سفر به لیمونیا» است. البته این نخستین تجربه نقش‌آفرینی رهنما در فیلمی مربوط به کودکان و نوجوانان نیست. او در «پیشی میشی» به کارگردانی حسین قناعت و «بابا سبیلو» به کارگردانی ادوین خاچیکیان هم بازی کرده بود. شهره سلطانی هم چهره‌ای محبوب برای کودکان است و سیاوش چراغی‌پور هم با نقش‌آفرینی‌های خود خاطرات خوشی برای کودکان به یادگار گذاشته است.

چهره‌های آشنای دنیای کودکان

فاطمه امینی را بچه‌ها با نام خاله گلی می‌شناسند؛ مجری پرانرژی و خوش ذوق برنامه «مل‌مل» که با لب‌خند گرم و صدای پرشورش، سال‌ها مهمان خانه‌های خانواده‌های ایرانی بود و خاطرات زیادی برای آن‌ها خلق کرد.

امینی در فاصله‌ای کوتاه با شخصیت گلی در برنامه «مل‌مل» به چهره‌ای شناخته شده و محبوب در میان مخاطبان کودک تبدیل شد و اجرایش لحظات شیرینی را برای بچه‌ها رقم زد.

در دوره‌های گذشته، پخش زنده برنامه «مل‌مل» از اصفهان با اجرای فاطمه امینی، توانست مورد توجه بسیاری از کودکان قرار بگیرد. او با همان انرژی همیشگی، از دل جشنواره، برای کودکان سراسر کشور قصه گفت، گزارش تهیه کرد و فضای جشنواره را به خانه‌های مردم آورد.

جشنواره کودک اصفهان فرصتی است برای نزدیک‌تر شدن به دنیای کودکان، شنیدن صدای آن‌ها و تجدید عهد

فرانک آرنا

بهترین فیلم کودک: خانه دوست کجاست؟ (عباس کیارستمی)
بهترین فیلم نوجوان: من، ترانه، ۱۵ سال دارم (رسول صدرعاملی)
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: مجید مجیدی
شخصیت محبوب سینمای کودک و نوجوان: پسر خاله

نغمه دانش

بهترین فیلم کودک: مدرسه موش‌ها
بهترین فیلم نوجوان: گلنار
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: کیومرث پورا احمد
شخصیت محبوب سینمای کودک و نوجوان: مخمل

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

۴ **شایرک**

شماره دوم
یکشنبه ۱۳ مهرماه ۱۴۰۴

گفت‌وگو با فریدون نجفی، کارگردان «موی گرگ»

وقتی خرافات و واقعیت‌های زندگی در قاب سینما به هم می‌رسند

سینما، گاهی فراتر از یک سرگرمی صرف، بستری است برای بازتاب واقعیت‌های پنهان، آیین‌ها، خرافات و قصه‌هایی که در لایه‌های زندگی مردمان دور از مرکز جا مانده‌اند. فریدون نجفی فیلم‌سازی است که سال‌هاست دوربینش را به دل مناطق بومی و کمتر دیده‌شده برده تا از دل همان خاک، داستان‌هایی ناب و انسان‌محور بیرون بکشد. فیلم تازه‌اش، «موی گرگ»، در ادامه همین مسیر، تلفیقی است از خرافات و واقعیت، سنت و مدرنیته، و کودکانی که با دنیای دیروز و امروز، هم‌زمان دست‌وپنجه نرم می‌کنند. در آستانه اکران «موی گرگ» در جشنواره فیلم کودکان اصفهان، با فریدون نجفی به گفت‌وگو نشستیم تا از چگونگی شکل‌گیری ایده این فیلم، روند تولید، چالش‌های انتخاب بازیگر کودک و البته وضعیت فعلی سینمای کودک ایران بیشتر بدانیم.

ایده و قصه اولیه فیلم «موی گرگ» چطور شکل گرفت؟ با توجه به فیلم‌های قبلی‌تان که همه در فضایی خاص و بومی ساخته شدند، چطور به قصه «موی گرگ» رسیدید؟

ایده و قصه اولیه این فیلم زمانی شکل گرفت که من با گروهی از بچه‌ها درگیر پروژه‌ای مستند بودم؛ مستندی که در منطقه‌ای خاص می‌گذشت و زندگی بچه‌هایی که در آن منطقه زندگی می‌کردند، پر از قصه و الهام بود. بخشی از فیلم بازتاب زندگی همین بچه‌هاست و بخش دیگر انعکاسی از کودکی‌های خود من، چون در همان فضا بزرگ شده‌ام. درواقع، داستان‌های کودکی‌ام را به‌روز کرده و در زمان حال روایت کرده‌ام.

برای رسیدن به قصه فیلم چه مرحله‌ای را طی کردید تا نتیجه مطلوب حاصل شود؟

ماها با این بچه‌ها نشست و برخاست کردم، به مناطق عشایری رفتم و با آن‌ها گفت‌وگو و هم‌دلی داشتم تا فضای فرهنگی‌شان را بشناسم. چون این فیلم صرفاً برای گیشه ساخته نشده، بلکه فیلمی هنری و اجتماعی است که تلاش می‌کند وفادار به واقعیت، فرهنگ بومی و فضای مستند باشد.

قصه فیلم «موی گرگ» درباره چیست؟

قصه درباره یک باور و خرافه محلی است. همان‌طور که از نام فیلم پیداست، «موی گرگ» اشاره به بخشی از خرافات محلی دارد که گرگ در آن، نماد مقدس شمرده می‌شود. داستان درباره کودکی است که به‌خاطر فقدان پدر و مادر، اهالی او را «نحس» می‌دانند و برای «پاک‌شدن قدمش» مجبور می‌کنند آیینی را بگذرانند. این باور خرافی از کودکی در ذهن او شکل گرفته و زخمی شده که بعدها بر زندگی‌اش سایه می‌اندازد.

با توجه به این‌که فیلم در فضایی بومی ساخته شده، اما زمانش مربوط به حال است. تقابل میان سنت و مدرنیته را چطور به تصویر کشیدید؟

جالب است که یکی از نکات مهم در فیلم همین موضوع است. در فیلم، بچه‌هایی را نشان داده‌ام که گوشی موبایل در دست دارند و با جهان مدرن ارتباط برقرار می‌کنند، اما هم‌چنان اسیر باورهای قدیمی‌اند. موقع نوشتن فیلمنامه، شخصیت‌ها را از دل همین مناطق انتخاب کردم، شاید برایتان جالب باشد که حتی گاهی بدون فیلمنامه اولیه فیلم‌برداری کردم و بعد بازنویسی را انجام دادم تا قصه واقعی‌تر شود.

درباره انتخاب بازیگران کودک هم برایمان بگویید که چالش یا محدودیت خاصی داشتید؟

انتخاب بازیگر کودک باید بسیار دقیق باشد. بازیگر کودک باید توانایی بداهه‌گویی داشته باشد، از نظر جسمی آماده باشد (چون فیلم‌برداری در کوهستان و ارتفاعات انجام می‌شود) و بتواند بار احساسی قصه را به دوش بکشد. تجربه نشان داده کودکی که آموزش رسمی بازیگری ندیده، راحت‌تر می‌تواند حس واقعی‌اش را منتقل کند، چون قالب‌گیری نشده است. البته اگر کودکی آموزش دیده باشد درک درستی از دوربین و لنز داشته باشد، کارگردانی او هم ساده‌تر خواهد بود. «موی گرگ» با بودجه‌ای محدود ساخته شده. من هم کارگردان بودم و هم فیلم‌بردار، و تلاش کردم با کمک بازیگران حرفه‌ای مثل آقای بختیاری و همکاری بچه‌ها، بازی‌هایی طبیعی و

محسن دلیلی

بهترین فیلم کودک: گربه آوازه خوان
بهترین فیلم نوجوان: سفر جادویی
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: مجید مجیدی
شخصیت محبوب سینمای کودک و نوجوان: کپک (شهر موش ها)

اصغر نعیمی

بهترین فیلم کودک: گربه آوازه خوان
بهترین فیلم نوجوان: دونده
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: کامبوزیا پرتوی
شخصیت محبوب سینمای کودک و نوجوان: امیرو (دونده)

شماره دوم

یکشنبه ۱۳ مهرماه ۱۴۰۴

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین المللی فیلم های کودکان و نوجوانان

شایرک

۵

احمدی: ما خودمان هم کمی اکره داریم که فیلممان صرفاً فیلم کودک نامیده شود، چراکه درباره نوجوان است و درباره آسیب های اجتماعی آن ها. سینمای کودک و نوجوان و حتی سینمای اجتماعی به ممارست و پایداری نیاز دارد تا بتواند جایگاهش را پیدا کند. متأسفانه شرایط کنونی، از جمله پاندمی و مسائل اقتصادی، ذائقه مردم را تغییر داده و چرخه اکران آسیب دیده است. برای بازگرداندن مخاطب و احیای ذائقه فیلم دوستی باید تعداد فیلم های باکیفیت را زیاد کنیم. درست است که فیلم های کم دی و آثار خاص بیشتر مورد توجه قرار می گیرند، اما باید تنوع را افزایش دهیم.

به نظر تان نقش جشنواره کودک و نوجوان و تأثیر آن بر

دیدگاه شما در فیلم های این حوزه تا چه اندازه است؟

کریمی: واقعیت این است که ما دلمان خوش است که وجود جشنواره ای مثل جشنواره کودک و نوجوان این احساس را به ما می دهد که انگار سینمای کودک و نوجوان داریم. اما چقدر این واقعیت دارد؟ به نظر من، دیگر جای شک است. سال های قبل، مخصوصاً تا دهه ۶۰ و ۷۰ خوب یادم هست فیلم هایی در این حوزه تولید می شد، اما هرچه جلو آمدیم، با نگاه بازاری و دروازه کم کاری هایی مواجه شدیم. خوش بختانه فیلم هایی ساخته می شود، اما نه آن چنان که باید و شاید. در حوزه سینمای نوجوان عملاً فیلم قابل توجهی ساخته نمی شود. فقط دل خوشی ما وجود جشنواره ای است که چراغی سوسو می زند، ولی حقیقت این است که سال ها است فیلم های مناسب کودک و نوجوان تولید نمی شود.

احمدی: در دهه های گذشته، ما شاهد آثار جدی و بزرگ در این حوزه بودیم. نام های بزرگی مانند آقای کیارستمی یا استاد بیضایی دغدغه سینمای کودک و نوجوان داشتند. اما امروز چنین نیست. آیا حالا چنین دغدغه ای در میان سینماگران بزرگ وجود دارد؟ معلوم نیست. امیدوارم جشنواره کودک و نوجوان لااقل چراغی باشد که به سینماگران و تهیه کنندگان انگیزه بدهد و آن ها را ترغیب کند به تولید آثار جدی و خوب در این حوزه. امیدوارم جشنواره کودک و نوجوان بتواند به عنوان چراغی روشن عمل کند. اگر سینماگران بزرگ دغدغه مند به این حوزه بازگردند و حمایت لازم صورت گیرد، قطعاً آینده روشنی خواهد داشت. این مسیر دشوار است، اما شدنی است. در نهایت، ما داریم فیلم های جذاب و قصه گو می توانند نوجوانان را جذب کنند و سینمای کودک و نوجوان در ایران زنده بماند، اگر به تولید و حمایت از آن توجه شود.

گفت و گو با محمود کریمی کارگردان و علی احمدی تهیه کننده «بچه مردم»

«بچه مردم»، روایت بکری که سال ها در انتظار ساخته شدن بود

«بچه مردم» یکی از آثار حاضر در جشنواره کودک امسال است که در جشنواره فجر سال گذشته نیز به نمایش درآمد و مورد توجه قرار گرفت. این فیلم به کارگردانی محمود کریمی و تهیه کنندگی علی احمدی، نگاه ها را به مسئله ای حساس و کمتر دیده شده در جامعه معطوف کرد. کریمی و احمدی در گفت و گویی که در ادامه می خوانید، از روند شکل گیری ایده «بچه مردم»، دغدغه ها و تحقیقاتی که منجر به خلق قصه ای بکرو در این حال تلخ درباره کودکان بهزیستی شد، گفتند.

مجموعه «بهشت امام رضا (علیه السلام)» فعالیت دارند. احمدی: راستش من هم از مسیر دیگری اما با همان روحیه وارد شدم. اول، برای من خود آقای یوسف اصلانی و دغدغه اش اهمیت داشت. وقتی نزدیک تر شدیم، دیدیم که این سوژه نه تنها ظرفیت سینمایی دارد، بلکه فرصت کم نظیری است برای بیان برخی حرف ها و انتقال مسائل مهم به جامعه. درباره این بچه ها، که ما با احتیاط هم حتی به آن ها می گوئیم بچه های بهزیستی، حرف زیاد زده شده. ولی بسیاری از این حرف ها به درستی به جامعه منتقل نشده. کریمی: ما در فیلمی که تولید کردیم، هدفمان مخاطب بزرگسال بود و قصه را برای بزرگسال تعریف کردیم. در فیلم

ما نوجوانان حضور دارند، اما حرف اصلی برای بزرگسالان است که باید آن را درک کنند. قصد نداشتیم فیلمی خاص برای کودک یا نوجوان بسازیم. باین حال، وقتی فیلم در جشنواره نمایش داده شد، متوجه شدیم که نوجوانان هم از آن استقبال کرده اند و این برای من غافل گیرکننده بود. نوجوان می تواند با فیلم هایی که قصه جذابی دارند و در فرم بصری خوب ساخته شده اند، ارتباط برقرار کنند.

به نظر شما در شرایط کنونی که برخی فیلم ها بیشتر مورد توجه مخاطب سینما قرار می گیرد، سینمای کودک و نوجوان چه جایگاهی دارد و چقدر فرصت برای ابراز وجود دارد؟

«بچه مردم» در جشنواره فیلم فجر سال گذشته بسیار مورد توجه قرار گرفت، جوایز متعددی کسب کرد و بازخوردهای مثبتی داشت. از فرایند رسیدن به قصه فیلم برایمان بگویید و این که چطور به این موضوع رسیدید و تصمیم گرفتید وارد ساخت این فیلم شوید؟

کریمی: من درباره ایده ساخت «بچه مردم» همیشه می گویم این سوژه واقعاً سراغ ما آمد. من و آقای احمدی سال ها رفاقت و همکاری داشتیم و مترصد این بودیم که بالاخره همکاری مشترکی داشته باشیم. آقای احمدی به واسطه دوستی و نزدیکی شان با آقای یوسف اصلانی گفتند که ایشان دغدغه ای جدی دارند درباره موضوعی که در فیلم به آن پرداخته شده، دغدغه ای که شاید نزدیک به ۱۰، ۱۵ یا حتی ۲۰ سال همراهشان بوده و مدت ها بود که دنبال فرصتی بودند تا درباره این بچه ها کاری ساخته شود. آقای اصلانی موضوع را با آقای احمدی در میان گذاشتند و قرار شد که ما هم فکر کنیم و تحقیقی انجام دهیم. اصل دغدغه از خود آقای اصلانی بود. همان طور که می دانید، ایشان در

مژده لواسانی نشست‌های جشنواره را اجرا می‌کند

مژده لواسانی در جشنواره امسال اجرای نشست‌های فیلم‌ها را برعهده دارد. این مجری تلویزیون پیش‌تر نیز در رویدادهای هنری سینمایی متعدد به عنوان مجری و کارشناس حضور داشته و این بار اجرا و مدیریت نشست‌های رسانه‌ای فیلم‌های بخش مسابقه فیلم‌های بلند داستانی جشنواره را عهده‌دار است. نشست‌های نقد و بررسی جشنواره با حضور کارگردانان، بازیگران و عوامل آثار بخش مسابقه این دوره از جشنواره برگزار می‌شود و فرصتی برای گفت‌وگو و تحلیل آثار سینمای کودک و نوجوان فراهم می‌آورد.

شماره دوم

یکشنبه ۱۳ مهرماه ۱۴۰۴

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

۶ **تایرک**

نشست خبری انیمیشن سینمایی «افسانه سپهر»

انیمیشن با حمایت خانواده‌های ایرانی موفق‌تر می‌شود

همه عوامل به شکل یک فایل ویدیویی ذخیره می‌شود که باید مورد پردازش قرار بگیرد. این مرحله با چالش‌های بسیار زیادی همراه است و ممکن است رندر یک فایل چند ثانیه‌ای ده‌ها ساعت به طول انجامد.

شاهین پژمان، آهنگ‌ساز این انیمیشن، هم در ادامه نشست درباره کیفیت موسیقی اثر بیان کرد: «در موسیقی تلاش کردیم درعین حال و به صورت هم‌زمان حالات مختلفی، همچون ترسناک، شاد و... را اعمال کنیم. درنتیجه، به سمت و سوی ایجاد فضایی کروماتیک حرکت کردیم. فرایند آهنگ‌سازی این اثر حدود هشت ماه به طول انجامید. ضمن این‌که در این فیلم، از سازه‌های ابداعی در جهت ایجاد فضاسازی استفاده شد. تلاش کردیم در قصه‌های مختلف این فیلم از تم‌های مختلف موسیقایی استفاده کنیم. برای این فیلم در ابتدا ترانه‌ها ساخته شد و بعد، فرایند انیمیت صورت گرفت.»

در ادامه نشست، یکی از خبرنگاران نوجوان حاضر در مراسم، درباره وجود بعضی از سکناس‌های فیلم که یادآور فیلم‌های دیگر و بازی‌های کامپیوتری بود، پرسشی مطرح کرد، که جعفری جوازانی در پاسخ گفت: «این اتفاق کاملاً فکرسده بود. سینمای دنیا اگر به سمت موفقیت حرکت می‌کند، دلیل آن، استفاده از مقوله اقتباس برای روایت‌هاست. عموماً امر تألیف با جریانی سینوسی مواجه است. در صورتی که اقتباس در سینمای امروز راز موفقیت یک فیلم محسوب می‌شود. درنتیجه، نیاز است تا از کاراکترها، تصاویر و فضایی که کودکان با آن زندگی می‌کنند، برای فهم بهتر اثر کمک بگیریم.»

تهیه‌کننده «افسانه سپهر» در پاسخ به خبرنگار نوجوان دیگری درباره راه‌نیافتن فیلم‌های انیمیشن ایرانی به بازارهای جهانی بیان کرد: «سال‌هاست که با این مشکل مواجه هستیم، اما با موفقیت نسبی «شاهزاده روم» و «فیلشاه» و قدم بزرگ‌تر، یعنی «بچه زرنگ» و «پسر دلقینی»، به‌تدریج تولید انیمیشن‌های موفق در سینمای ایران شکلی سریع‌تر پیدا کرده و امروزه شاهد ورود این آثار به بازارهای جهانی هستیم. حامد جعفری، دبیر این دوره، خود از خانواده انیمیشن است و فیلم‌های موفق چون «شاهزاده روم»، «فیلشاه» و «بچه زرنگ» را تولید کرده است، که این موضوع جای خوشحالی دارد. به عقیده من، با حمایت خانواده‌های ایرانی از انیمیشن‌ها، شاهد موفقیت هرچه بیشتر این گونه سینمایی خواهیم بود.»

در ادامه نشست، یکی دیگر از خبرنگاران نوجوان فعال در جشنواره، درباره حضور کاراکترهای این اثر در فیلم‌های بعدی این استودیو، سؤال مطرح کرد که جعفری این‌طور پاسخ داد: «تهیه‌کننده انیمیشن با سینما تفاوت دارد و در روند تولید اثر، نقشی جدی برعهده دارد و خود در جریان اصلی تولید حضور دارد. «افسانه سپهر» دارای یک جهان داستانی است که از قصه‌های مختلف تشکیل شده که در قالب‌هایی چون بازی رومیزی، کتاب‌های کمیک، بازی و سری‌های بعدی فیلم بلند انیمیشن تولید خواهد شد.»

کارگردان هنری «افسانه سپهر» در پایان نشست درباره پیام اصلی این انیمیشن توضیح داد: «به دلیل تفاوت‌های انیمیشن و رئال مهم است که یک پیام به چه صورت به مخاطب منتقل شود. تمرکز اصلی ما بر روایت یک قهرمان در قالب ویژگی‌های نوجوانان امروزی بود و این‌که چگونه می‌تواند از پس مشکلات مختلف برآید.»

و بعد تصمیم گرفتیم وارد ساخت انیمیشن سینمایی شویم. خوش‌بختانه در طول این مسیر شاهد اتفاق‌های مثبتی بودیم. این اثر هم‌زمان در ششمین جشنواره فیلم کودک پکن در کشور چین پذیرفته شده و پس از آن نیز جایزه جشنواره رمی را از کشور آمریکا دریافت کرده است.»

کارگردان هنری کار نیز گفت: «برای اولین بار است که در جشنواره کودک حاضر هستم و انرژی بچه‌ها بسیار من را به وجد آورده است.» او درباره تفاوت‌های میان سمت‌های کارگردان و کارگردان هنری گفت: «کارگردان باید بیشتر روی قصه و چگونگی روایت تسلط داشته باشد و کارگردان هنری بیشتر روی تصویر و احساس برآمده از آن و طراحی نور، محیط و هم‌چنین جلوه‌های ویژه نظارت دارد.»

کارگردان هنری «افسانه سپهر» با اشاره به حضور جهانی این انیمیشن یادآور شد: «این فیلم در جشنواره کیدز فرست آمریکا هم حضور داشت که به صورت تخصصی در حوزه کودکان برگزار می‌شود و دارای اعتبار بسیار زیادی است. ما با تمام سختی‌ها و مشکلات موجود، تلاش کردیم اثری را تهیه کنیم تا قابل رقابت باشد و خوش‌بختانه شاهد اتفاق‌های مثبتی بودیم.»

پیکاری، کارگردان فنی کار، نیز در ادامه نشست توضیح داد: «در انیمیشن کارگردان‌های متعددی در بخش‌های مختلف فعالیت می‌کنند، چراکه این‌گونه سینمایی متشکل از هنرهای مختلف، از جمله علوم نرم‌افزاری است. نتیجه کار

نشست رسانه‌ای فیلم پویانمایی «افسانه سپهر» با حضور مهدی جعفری جوازانی (تهیه‌کننده)، شاهین پژمان (آهنگ‌ساز)، بهداد باقری (کارگردان هنری)، جواد پیکاری (کارگردان فنی) و محمدحسن حسینی (مدیر رسانه‌ای اثر) و با اجرای مژده لواسانی برگزار شد.

در ابتدای نشست رسانه‌ای فیلم پویانمایی «افسانه سپهر»، مهدی جعفری جوازانی، تهیه‌کننده این اثر، گفت: «در طول جنگ تحمیلی رژیم صهیونیستی علیه کشورمان، ۳۵ دانش‌آموز به شهادت رسیدند که هر یک می‌توانستند مخاطبان این جشنواره باشند. هیچ‌گاه نباید فراموش کرد که تعدادی از هم‌وطنان ما توسط رژیم صهیونی به شهادت رسیدند.»

جعفری درخصوص «افسانه سپهر» نیز بیان کرد: «این انیمیشن در کارخانه صنایع سرگرمی دیجیتال مهوا تولید شده است و به امید خدا در جشنواره فیلم فجر برای سومین سال پیاپی با فیلمی متفاوت از همین گروه حاضر خواهیم بود. محصول قبلی ما، یعنی «شمشیر و اندوه»، در حال حاضر در آمریکای شمالی اکران شده و تا اسفند سال جاری، به دلیل قرارداد پخش، باید منتظر اکران آن باقی بمانیم.»

این تهیه‌کننده در بخش دیگری از صحبت‌هایش توضیح داد: «ایده اصلی تولید اثر در شهر کاشان و استان اصفهان شکل گرفت و توسط یک جشنواره که در تهران برگزار می‌شد، با یکدیگر آشنا شدیم. در ابتدا وارد حیطه تولید بازی شدید

عروسک خونه در سی و هفتمین جشنواره فیلم کودک اصفهان

برنامه «عروسک خونه» امسال نخستین استیج - نمایش شادانه خود را با حضور سارا روستاپور، فاطمه امینی (گلی)، ملیکا زارعی (خاله شادونه)، شخصیت گودرز و هم چنین احسان مهدی در جشنواره برگزار می‌کند. این اجراها با همکاری صداوسیما، هر شب، ساعت ۲۰:۳۰ از شبکه نهال سیما پخش می‌شود. این بخش‌ها با نگاهی به انعکاس حال و هوا و فضای جشنواره به مخاطبان و علاقه‌مندان سینمای کودک طراحی شده است. حضور چهره‌های محبوب کودکان و نوجوانان در جشنواره و اجرای برنامه با حضور آنان شور و حال خاصی به جشنواره می‌بخشد.

شماره دوم

یکشنبه ۱۳ مهرماه ۱۴۰۴

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

تایرک

۷

نشست خبری فیلم «دختر برقی ۲»

قهرمان تمام قصه‌هایم دختران هستند

مشغول بازی در یک تئاتر در تهران است. ضمن این‌که برای نخستین بار با شهره سلطانی کار کردم که بسیار جهان کودکان را می‌شناسد. هم‌چنین با افرادی چون رامین ناصر نصیر، افشین سنگ‌چاپ و نگین معتمدی سال‌ها تجربه همکاری دارم.»

قناعت در پاسخ به یکی از خبرنگاران نوجوان حاضر در نشست درباره کیفیت فیلم‌های کودکان و نوجوانان گفت: «من همه فیلم‌ها را ندیدم که بتوانم در این خصوص اظهار نظر کنم. اما معتقدم کودکان امروز از همان ابتدا دارای تفکری فراتر از ذهن خود هستند. برای مثال، اگر «دیو و ماه پیشونی» می‌تواند با مخاطب ارتباط برقرار کند، به این دلیل است که مدت زیادی را صرف تحقیق و پژوهش در جهت تولید کار برای نوجوانان کردم. ساخت فیلم برای کودک و نوجوان بسیار سخت و دشوار است. البته من بسیار به کودکان علاقه‌مند هستم و همواره تلاش می‌کنم مواردی را برای جذابیت بیشتر هر فیلم منظور کنم. فیلم «دختر برقی» نتیجه تلاش‌های یک گروه پرتعداد است و از این‌که فیلم مورد استقبال مخاطبان قرار گرفته است، بسیار خوشحالم.»

در ادامه، خبرنگار نوجوانی درخصوص چگونگی شخصیت‌پردازی کاراکترها

سؤالی را مطرح کرد، که قناعت پاسخ داد: «تلاش کردم کاراکترها را به‌خوبی معرفی کنم و به صورت کلاسیک پیش بروم. پیام اصلی فیلم، احترام به خانواده است. کاراکتر اصلی وارد خانواده‌ای می‌شود، درحالی‌که برادرش او را نمی‌پذیرد و وقایع بعدی رقم می‌خورد. امیدوارم ارتباط میان کاراکترها به‌خوبی شکل گرفته باشد و مخاطبان از تماشای آن لذت ببرند.»

این کارگردان با اشاره به تجربه‌های شخصی خود گفت: محل فیلم‌برداری درواقع بیلاق دوران کودکی من بوده است. حضور بازیگران «محلی و تلاش آن‌ها در آماده‌سازی صحنه‌ها با دقت فراوان، به خلق حس شادی و انرژی مثبت در فیلم کمک کرد. حتی جزئیات رنگ لباس‌ها و تزئینات کاغذی تأثیر ناخودآگاه و مثبتی بر مخاطب دارد.

قناعت هم‌چنین با اشاره به شخصیت‌پردازی‌ها در فیلم «دختر برقی ۲» بیان کرد: «تمام شخصیت‌ها به شکل کلاسیک معرفی شده‌اند و محور اصلی قصه، احترام به خانواده است. اوج داستان زمانی است که شخصیت اصلی، با انتخاب‌های خود، پیوند برادری و محبت خانوادگی را نشان می‌دهد. اگر این ارتباط برای بیننده ایجاد نشده باشد، باید از او عذرخواهی کنم. تمام تلاش من این بود که قصه‌ای بسازم که ضمن سرگرم کردن، به کودکان و نوجوانان احترام به خانواده و اهمیت ارزش‌های اخلاقی را آموزش دهد. حتی طراحی شخصیت دختر ابرقهرمان و لباس او با هزینه و زمان بسیار بالا انجام شد تا بتواند الگوی مناسبی برای مخاطب باشد.»

این فیلم‌ساز هم‌چنین یادآور شد: «من یک فرزند دختر دارم و به صورت ناخودآگاه در قصه‌های من، دختران قهرمان هستند. ضمن این‌که کودک درون من نیز بسیار فعال است و به همین دلیل می‌توانم با ساخت آثار ویژه کودکان ارتباط برقرار کنم. برای من بسیار مهم است که فیلم‌هایم دارای مخاطبان گسترده ایرانی باشد و مورد استقبال آن‌ها قرار بگیرد و تا زمانی که بتوانم، برای کودکان، نوجوانان و خانواده‌های ایرانی فیلم خواهم ساخت.»

قناعت در بخش دیگری از این نشست توضیح داد: «برای تولید «دیو و ماه پیشونی» بیش از ۱۰۰ جلد کتاب خواندم. من عاشق ساخت فیلم‌های فانتزی با زمینه‌هایی داستانی هستم. زمانی که دختر من ۱۲ ساله بود، با یکی از دوستانش مشغول تماشای فیلم بود که برای آن‌ها سؤال پیش آمد که رستم کیست. در صورتی که نسل من، از کودکی با چنین شخصیت‌هایی آشنا بود. به همین دلیل تصمیم گرفتم آثاری از جمله «سلفی با رستم» و «دیو و ماه پیشونی» را کارگردانی کنم. برای نخستین بار در مدیوم سینمایی و تصویری کشور، داستانی درباره رستم به تصویر کشیده شد که این موضوع برای من بسیار باعث افتخار است.

قناعت درباره شیوه انتخاب بازیگران برای فیلم «دختر برقی ۲» نیز این‌طور توضیح داد: «من با نفس جافری در «دیو و ماه پیشونی» آشنا شدم. زمانی که او برای تست به دفتر آمد، کاراکترش بسیار برایم جالب بود. جافری هم‌اکنون

نشست رسانه‌ای فیلم «دختر برقی ۲» با حضور حسین قناعت، نویسنده، کارگردان و تهیه‌کننده این اثر، و با اجرای مژده لواسانی برگزار شد.

حسین قناعت، کارگردان فیلم «دختر برقی ۲»، در ابتدای صحبت‌هایش در نشست فیلم، با اشاره به قصه فیلمش گفت: «امیدوارم مخاطبان کودک و نوجوان جشنواره توانسته باشند با این اثر همراه شده و این اثر مورد استقبال آن‌ها قرار گرفته باشد.»

او هم‌چنین توضیح داد: «فیلم «دختر برقی» دارای مشخصه‌های ویژه‌ای بود و من همواره می‌خواهم کودکان در آثارم قهرمان باشند. «دیو و ماه پیشونی» در کارنامه من اثری است که بسیار از ساخت آن راضی هستم. «دختر برقی ۲» مانند «دزد و پری» و «قهرمانان کوچک» دارای المان مورد علاقه من، یعنی قهرمانان کودک، است. زمانی که از «دختر برقی» استقبال شد، تصمیم به ساخت ادامه آن گرفتم.»

قناعت در بخش دیگری از صحبت‌هایش، به کاراکتر اصلی فیلمش که یک ربات است، اشاره کرد و گفت: «تلاش کردیم اثری سرگرم‌کننده خلق کنیم. این قصه من را بسیار درگیر خود کرد و تصمیم گرفتم آن را ادامه دهم. اگر فردی «دختر برقی» را ندیده باشد، می‌تواند به‌آسانی با سری دوم آن ارتباط برقرار کند. ضمن این‌که پایان قصه به گونه‌ای رقم خورد تا بتوانیم در صورت استقبال مخاطبان این فیلم را در سری‌های آتی ادامه دهیم.»

شهرام خرازی‌ها

بهترین فیلم کودک: بازی بزرگان
بهترین فیلم نوجوان: دت یعنی دختر
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: ابوالفضل جلیلی

حسین عیدی‌زاده

بهترین فیلم کودک: کلاه قرمزی و پسر خاله
بهترین فیلم نوجوان: من، ترانه، ۱۵ سال دارم
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: ایرج طهماسب
شخصیت محبوب سینمای کودک و نوجوان: کلاه قرمزی

شماره دوم

یک‌شنبه ۱۳ مهرماه ۱۴۰۴

نشریه روزانه سی و هفتمین

جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

شایرک

۸

۱۲ فیلم برتر ۱۰ دوره اخیر جشنواره چه حال و هوایی داشته‌اند

بال‌های رنگین‌کمانی پروانه‌زین

تنهای تنهای تنها

احسان عبدی‌پور که این روزها چهره‌ای شناخته‌شده در سینما محسوب می‌شود، زمانی که فیلم «تنهای تنهای تنها» را می‌ساخت، به این میزان از شهرت امروز نرسیده بود. اما اتفاقاً همین فیلم او مخاطب و منتقدان را متوجه فیلم‌سازی کرد که فیلمی متهورانه در فضایی جذاب ساخته بود. شخصیت‌هایش دوست‌داشتنی بودند و دغدغه‌مند نسبت به موضوعات اجتماعی پیش می‌رفت. همین سادگی و صمیمیت فیلم در کنار ویژگی‌هایی که در ساختار آن وجود داشت، موجب شد داوران بیست‌وهفتمین جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان این اثر را انتخاب کنند و پروانه زرین را به دست سازنده «تنهای تنهای تنها» بپردازند.

با کمی نگاه موشکافانه به «تنهای تنهای تنها» می‌توان آن را به عنوان اثری جدی دانست که رویکرد نقد اجتماعی را برای بیان موضوع انتخاب کرده است.

قول

«قول» ساخته محمدعلی طالبی، همانند دیگر ساخته‌های این کارگردان نام‌آشنای سینمای کودک، خط و ربطی اجتماعی را دنبال می‌کند. داستان این فیلم درباره نوجوانی است که به پدرش قولی می‌دهد و قصد دارد قول خود را عملی کند. چالش‌هایی که این نوجوان برای محقق کردن قول خود طی می‌کند و دست‌اندازهایی که با آن مواجه می‌شود، همگی چارچوب کلی «قول» را تشکیل می‌دهند. با توجه به نگاهی که در فیلم وجود داشت و پیشینه کارگردان، می‌توان این اثر را هم جزء آثار دغدغه‌مند با رویکرد نقد اجتماعی دسته‌بندی کرد.

کسانی که متولد دهه ۱۳۶۰ هستند، می‌توانند با مشاهده فهرست فیلم‌های برگزیده جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان در دوره‌های مختلف، حساسی خاطره‌بازی کنند. یعنی همان فیلم‌هایی که در سالن سینما مخاطب را مجذوب می‌کرد، در جشنواره هم داوران را به سمت خود می‌کشید. این روند با نوسانی در دوره‌های مختلف جشنواره وجود داشته و حتی در روزهای سختی که سینمای کودک و نوجوان می‌گذرانده، این ارتباط و هماهنگی ادامه داشته است.

اما یکی از ویژگی‌های داوری در جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان این است که فقط محدود به یک ژانر و فضای خاص در فیلم‌ها نمی‌شود. یعنی اگر دفتر برگزیدگان ورق بخورد، در هر صفحه می‌توان خط و ردی از آثاری در ژانرهای متفاوت مشاهده کرد. مسیری که از همان ابتدا با این تنوع نگاه در جشنواره وجود داشته، در ادامه راه هم حفظ شده است و با این‌که در دوره‌های مختلف دبیران جشنواره تغییر کرده‌اند و فیلم‌های متفاوتی وارد این گردونه شده‌اند، پیکره اصلی جشنواره اصالت خود را حفظ کرده و تنوع نگاه را زیر متن تمام تصمیم‌گیری‌ها و انتخاب‌ها قرار داده است.

حالا در شرایطی که سی‌وهفتمین دوره جشنواره برگزار می‌شود و همین عدد نشان‌دهنده آن است که درخت تنومند جشنواره هر سال ریشه دوانده و مستحکم‌تر شده، فرصتی دست داده تا نگاهی آماری به تنوع ژانرها در میان برگزیدگان جشنواره صورت بگیرد. برای رسیدن به تصویری نسبتاً نزدیک به واقعیت ۱۰ دوره اخیر، این کتاب ورق می‌خورد، و با عقب‌رفتن تا بیست‌وهفتمین دوره جشنواره، ژانرهای مختلفی که مورد توجه جشنواره بوده‌اند، مورد بررسی قرار می‌گیرد.

نظرسنجی

رامتین شهبازی

بهترین فیلم کودک: دزد عروسک‌ها
بهترین فیلم نوجوان: قصه‌های مجید
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: کیومرث پوراحمد
شخصیت محبوب سینمای کودک و نوجوان: کلاه قرمزی

علی افشار

بهترین فیلم کودک: گربه آوازه‌خوان (کامبوزیا پرتوی)
بهترین فیلم نوجوان: صبح روز بعد (کیومرث پوراحمد)
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: ایرج طهماسب
شخصیت محبوب سینمای کودک و نوجوان: مجید

شماره دوم

یکشنبه ۱۳ مهرماه ۱۴۰۴

می‌شود و خیال و واقعیت درهم می‌آمیزد.

بچه‌گرگ‌های دره سیب

فریدون نجفی در سی‌وسومین جشنواره فیلم کودک و نوجوان با «بچه‌گرگ‌های دره سیب» حضور پیدا کرد. فیلم چهار جایزه را از آن خود کرد که از جمله آن‌ها می‌توان به بهترین فیلم اشاره کرد. فیلم نجفی داستان آشو، پسر نوجوانی بود که پدرش متهم به قتل و متواری است. او فکر می‌کند مادرش را نیز در کودکی از دست داده است. او در یک سفر به حقایقی دست می‌یابد.

نجفی در این فیلم، موضوعی را در دنیای کودکان و نوجوانان با رویکرد نقد اجتماعی مطرح کرد.

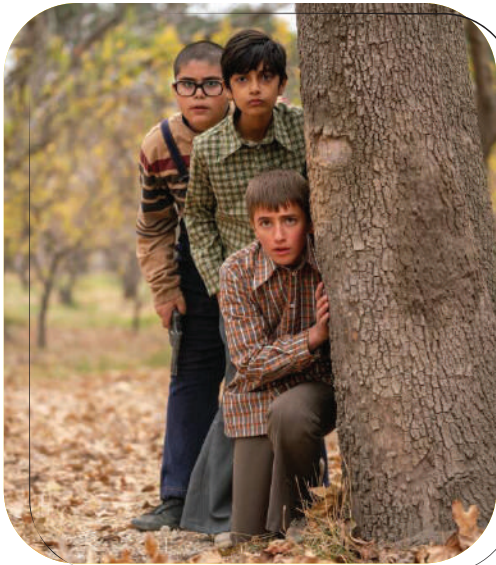
پسران دریا

افشین هاشمی و حسین قاسمی جامی در «پسران دریا»، یک درام نوجوانانه درباره دوران بلوغ و گذار از کودکی به بزرگسالی را به تصویر کشیدند. فیلم دغدغه اجتماعی دارد و در مورد تحولات شخصیتی‌ای است که یک نوجوان در دوران بلوغ با آن دست‌وپنجه نرم می‌کند.

ملکه‌آلیشون

فیلم سینمایی «ملکه آلیشون» به گفته ابراهیم نورآورمحمد، کارگردان، چند سالی فراهم‌کردن زمینه تولیدش طول کشیده و کارگردان خود بخش‌های مختلف کار را عهده‌دار بوده است. این فیلم، ماجرای آدور است که در کودکی زندگی فقیرانه‌ای را با پدربزرگش سپری کرده و پدر و مادر او به دست موجودی شیطانی به نام کایوت از بین رفته‌اند، اما به او گفته‌اند تب جنگل باعث مرگ آن‌ها شده است. آدور از جنگل به شدت متنفر است. روزی آدور با پدربزرگش بحث می‌کند و از خانه فراری می‌شود و به جنگلی مخوف می‌رسد. تونل زمان او را به داخل خود می‌کشد و بعد، به جنگل سوخته‌ای فرستاده می‌شود که حاکمش یک پری به اسم ملکه آلیشون است.

این فیلم فانتزی در جشنواره تحسین شد و مورد توجه داوران قرار گرفت.

باغ‌کیانوش

رضا کشاورز حداد فیلمی فانتزی-کمدی ساخته که از نگاه برخی مخاطبان تم ترس هم داشته است. داستان این فیلم از زمانی با همین نام از علی‌اصغر عزتی پاک اقتباس شده است. حمزه و عباس تصمیم می‌گیرند در روز جشن ازدواج پسر کیانوش، به باغ او دستبرد بزنند. این ماجرا با سقوط یک هواپیمای بمب‌افکن عراقی در نزدیکی باغ هم‌زمان می‌شود. سقوط هواپیما و ورود خلبان آن به باغ کیانوش ماجراهایی را رقم می‌زند.

فیلم در سی‌وششمین دوره جشنواره تحسین شد و جایزه گرفت.

اسکی‌باز

فریدون نجفی هم از آن دست کارگردانانی است که دل در گرو سینمای کودک دارد و سال‌ها در این حوزه فعالیت می‌کند. در سی‌امین دوره جشنواره، او با «اسکی‌باز» به جشنواره آمده بود و پروانه زرین بهترین فیلم، تنها یکی از جوایزی بود که او در این دوره از جشنواره از آن خود کرد. فیلم شرایط تولید دشواری داشت و فیلم‌برداری در ارتفاعات زردکوه بختیاری با شیرینی هفت جایزه از جشنواره، جبران شد.

فیلم با رویکرد نقد موضوعات اجتماعی ساخته شده بود و داستان پسرچه‌ای را روایت می‌کرد که برای نجات یک بزکوهی اقدام می‌کند. وقتی یک بزکوهی که به روستا پناه آورده، قرار است قربانی یک رسم محلی شود، جولی پسرچه‌ای است که تا عصر قبل از مسابقه اسکی، فرصت دارد او را نجات دهد.

هیجان آن‌چه پسرچه باید موفق به انجام آن شود، در کنار فضای بصری فیلم، آن را به یکی از فیلم‌های دوست‌داشتنی بدل کرد. این فیلم را می‌توان اثری دغدغه‌مند نسبت به موضوعات اجتماعی تلقی کرد.

پاستاریونی

«پاستاریونی» فیلمی به کارگردانی سهیل موفق و نویسندگی حمزه صالحی است. خود اسم فیلم ماجرای جالبی دارد؛ پاستاریونی برگرفته از دو کلمه پاستا و بریونی است. این فیلم دومین فیلم سینمایی سهیل موفق و همچون فیلم نخست او، «شکلاتی»، یک کمدی خانوادگی بود.

ضربه فنی

غلامرضا رضانی هم از کارگردانانی است که با دغدغه و علاقه، سینمای کودک و نوجوان را دنبال می‌کند. او در سی‌ویکمین جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان، با «ضربه فنی» که می‌تواند به نوعی فیلمی ورزشی تلقی شود، حضور یافت. داستان این فیلم درباره محمد، شاگرد درس‌خوان و خوبی است که یکی از شاگردان مدرسه مزاحم او می‌شود. در این میان، محمد با یکی دیگر از شاگردان مدرسه به نام امیر که ورزشکار است، آشنا می‌شود و این آشنایی، سرنوشت متفاوتی را برای هر سه نفر آن‌ها به دنبال دارد.

قطار آن شب

حمیدرضا قطبی کارگردانی است که هم در سینمای بزرگسال صاحب تجربه است و هم در سینمای کودک. «قطار آن شب» را می‌توان تجربه این کارگردان در دنیای سینمای کودک محسوب کرد. این فیلم در جشنواره فیلم کودک و نوجوان تحسین شد؛ فیلمی که دنیای دغدغه‌های یک دختر را دنبال می‌کند. فیلم ماجرای دخترچه‌ای است که قول خانم نویسنده‌ای را که در قطار با او آشنا شده است، آن‌قدر جدی می‌گیرد که مدت‌ها در انتظار تلفن و دیدار مجدد اوست. اما این موضوع برای نویسنده بدقول، فقط دست‌مایه نوشتن یک داستان جدید

پینوکیو، عامو سردار و رئیسعلی

رضا صافی بر اساس متنی نوشته خود، با تهیه‌کننده شناخته‌شده سینمای ایران، ناصر عنصری، «پینوکیو، عامو سردار و رئیسعلی» را مقابل دوربین برد. او در این فیلم، ترکیبی از دنیای رئال و فانتزی‌های ذهن شخصیت اصلی قصه خود را کنار هم قرار می‌دهد. فیلم ماجرای همایون، پسر نوجوان دلواری، است که به عشق تصاحب جایزه برتر خاطره‌نویسی، عزم خود را برای تحقیق درباره شخصیت رئیسعلی دلواری جزم می‌کند. تحقیق تاریخی همایون، مخاطب و او را به دنیای شاد، پرحادثه و فانتزی این فیلم می‌برد.

با توجه به حال‌وهوای فیلم، می‌توان آن را اثری ترکیبی از رئال و فانتزی ارزیابی کرد.

دزد و پری ۲

حسین قناعت از آن دست کارگردانانی است که به خوبی می‌تواند رگ خواب مخاطب خود را به دست بیاورد. «دزد و پری ۲» هم ویژگی‌هایی داشت که توانست نظر داوران را به خود جلب کند. این فیلم همانند دیگر ساخته‌های قناعت، ترکیبی از کمدی و ماجراجویی و هیجان بود. فیلم قصه دختری هشت ساله به نام مانلی است که تنها با پدرش زندگی می‌کند. او یک روز با دیدن شواهدی شک می‌کند که پدرش می‌خواهد با زنی که یک پسر هفت ساله دارد، ازدواج کند. او که مخالف این کار است، دست‌به‌کاری می‌شود و... و با همین دست‌به‌کارشدن، کشش قصه اوج می‌گیرد.

فیلم قناعت را می‌توان اثری کمدی و ماجراجویی محسوب کرد.

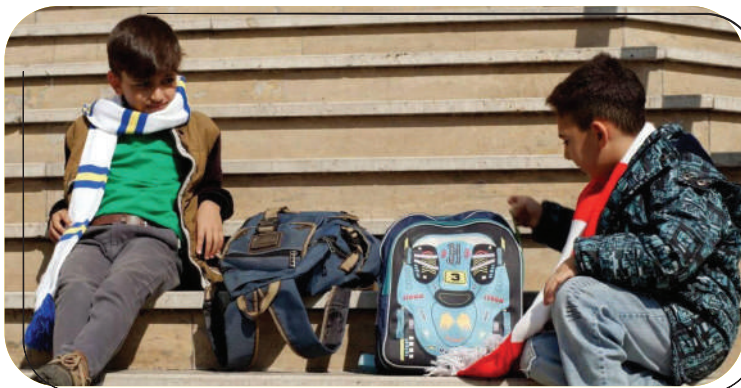

اکران نخستین فیلم خارجی در جشنواره

نخستین فیلم خارجی در سی و هفتمین جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان به نمایش درآمد. فیلم سینمایی «در میان ابرها و صخره‌ها» محصول پرو و شیلی، در سه سالن سینمای چهارباغ برای مخاطبان و داوران کودک و نوجوان به نمایش گذاشته شد.

این فیلم یکی از آثاری بود که در روز اول جشنواره با استقبال تماشاگران مواجه بود و در سالن‌های نقش جهان، چهل‌ستون و چهارسوق به نمایش درآمد. داوران کودک و نوجوان با کنج‌آوری برای تماشای این فیلم به سالن آمده بودند، چراکه با اثری متفاوت روبه‌رو بودند که باید حواسشان به زیرنویس‌های فارسی فیلم هم می‌بود تا متوجه دیالوگ‌های فیلم می‌شدند.

ت‌کارگردان «مشق هر روز»

کاوش در نگرانی‌های بی‌پایان دنیای کودکانه

پیام تبریزیان کارگردان فیلم «دفتر شصت برگ»

داستانی از شجاعت و فداکاری در جنگ

جرقه اولیه: تجربه شخصی

فیلم «مشق هر روز» از یک تجربه شخصی شروع شد. من خودم یک دختر کوچک دارم که هر روز او را به مهدکودک می‌برم و می‌آورم. یکی از دوستان دخترم هر روز خانواده‌اش دیر می‌آمدند و دختر من گاهی از من می‌خواست که بیشتر بمانم تا بتواند با دوستش وقت بگذراند. این موقعیت باعث شد با خودم فکر کنم که این تأخیرها چه تأثیری بر تصور نگرانی‌های بچه‌ها می‌گذارد.

جرقه اولیه: پژوهش درباره خانواده‌های شهدا و جانبازان

چند سالی روی یک کار پژوهشی درباره خانواده‌های شهدا و جانبازان در استان مازندران کار می‌کردم. در مازندران، بسیاری از شهدا نوجوانان ۱۳ تا ۱۵ ساله بودند که شناسنامه‌های خود را دست‌کاری کرده و به هر طریقی خانواده‌هایشان را متقاعد می‌کردند که به جبهه بروند. این موضوع به شدت در ذهنم ماند و تصمیم گرفتم که یک فیلم درباره‌اش بسازم.

پروسه تولید: چالش لوکیشن و انتخاب بازیگر

تولید این فیلم نسبت به کارهای قبلی من از نظر اجرایی بسیار ساده‌تر است، اما در عین حال سعی کردم که در انتخاب بازیگر دقت زیادی به خرج دهم. برای انتخاب بازیگر، من به چندین آموزشگاه بازیگری سرزدم و از تعداد زیادی بچه تست گرفتم. برای من این مهم بود که بازیگر کودک، از نظر فیزیکی و کلامی ویژگی‌های شخصیت فیلم را داشته باشد و بتواند با دیگر بچه‌ها ارتباط برقرار کند.

پروسه تولید: روایتی ساده و روان

فیلمنامه فیلم را علیرضا سعیدی کیاسری نوشته است، اما ایده فیلم از طرف من بود. راوی داستان یک پیرزن است که یاد گذشته‌هایش می‌افتد. در مورد انتخاب بازیگر، نقش اصلی فیلم را یک بازیگر آماتور بازی می‌کند. به لحاظ چهره و فیزیک احساس کردم که او مناسب است و خیلی هم علاقه‌مند بود. همراه با او تمرین کرده و فیلم‌برداری را شروع کردیم. برای فیلم‌برداری سکانس‌های شلوغ جنگ، کار را در چند جلسه جداگانه انجام دادیم.

دغدغه اصلی: جذب مخاطب

مهم‌ترین دغدغه من در این فیلم، جذب مخاطب بود. تلاش کردم که فیلم بسیار ساده و رئالیستی باشد، به‌طوری‌که بچه‌ها به‌طور طبیعی‌ای بازی کنند و هیچ حس بازیگری در کارشان نباشد. این طبیعی بودن مکالمات و تعاملات بین شخصیت‌ها باعث شد تا سادگی و اصالت به فیلم منتقل شود.

دغدغه اصلی: باورپذیری و دوری از شعارزدگی

برای من مهم‌ترین نکته، باورپذیری فیلم بود. می‌خواستم از کلیشه‌ها و شعارزدگی دوری کنم و ترجیح دادم که فیلم به سینمای صادقانه نزدیک باشد؛ جایی که مخاطب بتواند با فیلم ارتباط برقرار کند، بدون این‌که احساس کند در حال تماشای یک فیلم پراز شعارهای تکراری است.

نمایش جشنواره‌ای: ارتباط مستقیم با مخاطب نوجوان

جشنواره کودک و نوجوان اصفهان را همیشه به عنوان یک جشنواره معتبر و ارزشمند می‌شناسم. برای من بسیار مهم است که فیلم در زمانی که مخاطبان ذهنیتی از جنگ ۱۲ روزه در کنار ترس و شجاعت دارند، به نمایش عمومی درمی‌آید. می‌خواهم تماشاگران امروزی، به‌خصوص نوجوانان، بتوانند شجاعت شخصیت‌هایی مانند محمدحسین را درک کنند و ارتباط مستقیم با آن برقرار کنند.

نمایش جشنواره‌ای: عکس‌العمل مخاطبان

برای من حضور در جشنواره کودک و نوجوان تجربه جدیدی است و بسیار جذاب است. من قبلاً چند فیلم با سوزده کودک ساخته بودم، اما هیچ‌کدام مخصوص کودکان نبودند. این فیلم به‌طور خاص برای کودکان ساخته شده است و می‌تواند هم مخاطب کودک و هم بزرگ‌سال را جذب کند.

انتشار کاتالوگ رسمی جشنواره کودک

کاتالوگ رسمی و جامع سی و هفتمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان هم‌زمان با آغاز این رویداد سینمایی منتشر شد و در نخستین روز برگزاری جشنواره، در دسترس علاقه‌مندان قرار گرفت.

در بخش‌های ابتدایی این کاتالوگ، پیام‌های وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، معاون وزیر و رئیس سازمان سینمایی، دبیر جشنواره و شهردار اصفهان منتشر شده است. پس از آن، معرفی اعضای شورای سیاست‌گذاری و داوران بخش مسابقه فیلم‌های بلند ایران به چشم می‌خورد.

این کاتالوگ هم‌چنین شامل معرفی کامل آثار حاضر در بخش مسابقه فیلم‌های بلند ایران، بیوگرافی اعضای هیئت داور و معرفی فیلم‌های بخش مسابقه فیلم‌های کوتاه ایران است. در ادامه نیز بخش ویژه‌ای به مسابقه فیلم‌های کوتاه پویانمایی اختصاص دارد.

۱۱ **شایرک**

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

شماره دوم

یکشنبه ۱۳ مهرماه ۱۴۰۴

ژاله نیلوفری کارگردان فیلم «جشن تولد»

ارتباط کودک، با فلسفه طبیعت

زهرا منصوری، کارگردان فیلم «روا»

فداکاری مادرانه در قلب جنگ

جرقه اولیه: ایده‌ای از دوران کودکی

این ایده خیلی وقت بود در ذهن من بود، شاید از دوران کودکی، و همین‌جوری پرورش پیدا کرد. در زمان کودکی ممکن است که دوست داشته باشی به کسی هدیه‌ای بدهی، ولی امکانش مهیا نیست.

جرقه اولیه: جنگ ۱۲ روزه

ایده اولیه فیلم از تجربه کارم در بیمارستان و مشاهده شرایط دشوار در زمان جنگ ۱۲ روزه آمد. شرایط بحرانی و سختی‌هایی که کادر درمان در آن زمان با آن مواجه بودند، تأثیر زیادی روی من داشت. البته علاقه شخصی‌ام به موضوع کودکان نیز باعث شد تا تلفیقی از این دو تجربه به ساخت فیلم ختم شود.

پروسه تولید: همکاری با اعضای انجمن فیلم سقز

در پیش تولید فیلم بیشتر مشغول نوشتن فیلمنامه و شخصیت‌پردازی بودیم. حدود یک هفته از ۱۰۰ کودک روستاهای اطراف سقز تست گرفتیم و در نهایت، یک پسر و دختری را انتخاب کردیم. دو روز تصویربرداری در یکی از روستاهای نزدیک شهر سقز انجام شد. پیش تولید، بیشتر توسط بچه‌های انجمن فیلم سقز صورت گرفت؛ ایوب گلکار تدوین‌گر فیلم بودند و مصطفی گلکار هم تهیه‌کنندگی اثر را برعهده داشتند. در طراحی صحنه با خانم نادری همکاری کردیم که زمان بیشتری گرفت. حتی ایده ساخت بادبادک هم در صحنه فیلم‌برداری شکل گرفت.

پروسه تولید: ادای دین به کادر درمان

تولید فیلم «روا» پس از پایان جنگ شروع شد و درواقع ساخت آن ادای دین به کادر درمان و مادران بود. با تیم کوچک و کمک رئیس بیمارستان، پروژه را شروع کردیم. یکی از بزرگ‌ترین چالش‌ها در این پروژه، انتخاب بازیگر مناسب برای نقش مادر بود که بتواند احساسات و اضطراب‌های یک مادر را در شرایط جنگی به درستی منتقل کند. با وجود کنسل شدن حضور بازیگر اصلی در آخرین لحظات، توانستیم بازیگری را پیدا کنیم که توانست به خوبی احساس مادرانه را به بیننده منتقل کند.

دغدغه اصلی: فلسفه هم‌راستایی انسان با طبیعت

در فلسفه زندگی همه چیز خیلی سست است و همیشه طبیعت دست بالاتری نسبت به ما دارد. اتفاقاتی خارج از انتظار رخ می‌دهند که قابل پیش‌بینی نیستند. بنابراین، باید سعی کنیم با طبیعت هم‌راستا باشیم تا آسیب نبینیم. مسئله‌ای که برای من مهم بود، این است که تفکر و اندیشه انسان با ساختار طبیعت هماهنگ باشد. اگر این هم‌راستایی وجود نداشته باشد، نمی‌توانیم بهره‌ای از طبیعت ببریم.

دغدغه اصلی: فداکاری مادرانه

موضوع اصلی فیلم، فداکاری‌های مادرانه است. ما قصد داشتیم نشان دهیم که در شرایط سخت و بحرانی، یک مادر ممکن است با انتخاب‌های دشواری روبه‌رو شود؛ به‌ویژه در زمانی که باید انتخاب کند که آیا باید فرزند خود را نجات دهد، یا جان یک کودک دیگر را.

نمایش جشنواره‌ای: اشتیاق برای مخاطبان کودک و نوجوان

خیلی مشتاقم که بچه‌ها این فیلم را ببینند و احساس می‌کنم که می‌توانند با آن ارتباط برقرار کنند. در دوران کودکی ممکن است ما خیلی مسائل را به شکل واضح از پدر و مادرها دریافت نکنیم و با ساخت این فیلم دلم می‌خواست که برخی از این مسائل را برای کودکان به تصویر بکشم.

نمایش جشنواره‌ای: واکنش مخاطبان و فرصت برای شناخته شدن

مهم‌ترین دغدغه من این است که فیلم در جشنواره نمایش داده شود و هم‌زمان واکنش مخاطبان، به‌ویژه نوجوانان را ببینم. هم‌چنین فرصتی طلایی برای من است که به عنوان فیلم‌ساز شناخته شوم و بتوانم بازخوردهای خوبی بگیرم.

شیرک

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین المللی
فیلم های کودکان و نوجوانان

شناسنامه

دبیر: حامد جعفری

زیر نظر مدیر روابط عمومی سید محمد صادق لواسانی

سر دبیر: سمیه علیپور

تحریریه: لیلا علیپور، نژلا پیکانیان، درسا خشنودی

دبیر عکس: معین باقری

عکس: عرفان کوچاری، مریم بهرامی پور، سارا ارفع الرفیعی و زینب قادری

ویراستار: شیدا محمد طاهر

باتشکر از: سمیرا افتخاری، عطیه موذن، مریم جودکی و شراره داودی

